

mener ikke, der er Anledning til nu ved 3die Behandling igen at rejse Spørgsmaalet om Filialerne, som jeg med flere har rejst, skønt jeg glæder mig over at kunne sige, at baade her i Folketinget og i Landstinget har det staaet lige paa Nippet til at gaa igennem, og under Sagens fremtidige Gang, enten der saa sker Ændringer eller ikke, haaber og tror jeg, at Følgen vil blive den, at Nationalbanken vil lægge Filialer ud. De Ændringer, der ere stillede i det andet Ting, gaa i ganske fejl Retning. Skulde der siges noget her, er det det, at Regeringen og Lovgivningsmagten have altfor lidt Indflydelse paa Banken, og min Tanke med Filialerne gik i den Retning, at jeg mente, det vilde tvinge Nationalbanken til at tage mere Hensyn til Folkets Ønsker.

Som den sidste ærede Taler sagde, er det Aktionærernes og de store Bankers Interesser i København, som Landstinget har taget Hensyn til og ikke til Folkets Interesser. Vi kunne meget godt tænke os, at det bliver Landmandsbanken, Handelsbanken, Privatbanken og de andre store Banker, der ligge inde med Flertallet af Nationalbankens Aktier og kunne besætte Pladserne i Repræsentantskabet og følgelig vælge de fleste af Direktørerne, og saa er det jo dem, der faa Ledelsen, og den kan blive ret ensidig. Baade Landmandsbanken og Handelsbanken have deres Filialer ude og komme derved til at beherske Pengene. Men naar Ordføreren oppe i det andet Ting, P. G. C. Jensen, Gang efter Gang udtalte . . .

Formanden: Man nævner ikke Medlemmer af det andet Ting ved Navn.

Bjerre: Det gjorde den forrige Taler; han sagde: det ærede Medlem for Frederiksberg, P. G. C. Jensen, og er det en Fejl

Formanden: Det er saa undgaaet min Opmærksomhed.

Bjerre: Jeg synes, det har været Coutume. Men altsaa, det ærede Medlem oppe i Landstinget, som har været Ordfører, udtalte stærkt, at det, vi skulde tage til Mønster, var Bank of England, og han nævnte, at den tyske Rigsbank i Virkeligheden var en Statsbank. Den er ikke mere Statsbank end Norges Bank og mange andre Banker, men en Kendsgerning er det, at den tyske Rigskansler og Forbundsraadet i Virkeligheden styre den tyske

Rigsbank, besætte Pladserne og bestyre den helt igennem, og derfor kaldte den ærede Landstingsmand den tyske Rigsbank en Statsbank. Det er nu en Udtalelse, hvis Rigtighed ikke kan anerkendes. Men saa nævnte han som Modsætning Bank of England, hvor Regering og Rigsdag ingen Indflydelse havde, og naar jeg har bedt om Ordet, er det egentlig for at modsige denne Anskuelse, der er ganske forkert. Er der nogen Nationalbank, der er afhængig af Regeringen, er det den engelske Bank. Det er ganske vist en gammel Bank, som i sin Tid var ganske privat og stod ret ene, idet den er oprettet 1694, længe før nogen anden Nationalbank. Men i Virkeligheden er Bank of England en Filial af det Ministerium, der leder hele Gælds- og Forretningsvæsenet i det engelske Rige. Den er med andre Ord paa en Maade Kasserer for Englands Finansminister og ligger inde med Masser af Millioner, som den ingen Rente svarer af. Den betaler det, som skal betales, til Tiden, men den har den store Fordel, maaske den største Fordel, nogen Bank har, at den kan raade over den engelske Statskasses Midler. Den maa selvfølgelig have en Tilladelse dertil, og den har den kun fra Aar til Aar. Er den ikke Regeringen lydige, og gør den nogen som helst Ophævelser, bliver denne Rettighed tagen fra den, og da tager den engelske Finansminister selv Styret af Pengevæsenet, og saa har Bank of England ikke nogen Fordel og vil staa forholdsvis ret daarligt. Thi Bank of England har jo ingen Fordel af sin Seddeludstedelse, idet den skal have fuld Dækning, enten i Mønt eller i Tilgodehavende. Den er ikke stillet saadan som de andre Nationalbanker, men den har der igen en Særstilling overfor Staten, idet den har Lov til at hæve sit Tilgodehavende hos den engelske Regering. Den har i Tidens Løb haft Lov til at have udækket først 14 Mill., i denne Tid har den 18 Mill. 450,000 Lstr. udækkede i Guld. Til Gengæld ligger den med den engelske Regerings Gæld, med andre Ord, den er den engelske Regerings Kasserer; naar England skal gøre Statsgæld, gør den det aldrig i Udlandet, den lader Bank of England besørge det. Bankens Stilling er da ganske ekceptionel, den er meget stærkt interesseret med den engelske Regering og afhængig af den. For øvrigt er den jo heller ikke Nationalbank for hele England, idet Skotland og Irland have deres egne Nationalbanker, og dens Noter ere ikke officielt gyldigt Betalingsmiddel i Skotland og Irland. Jeg